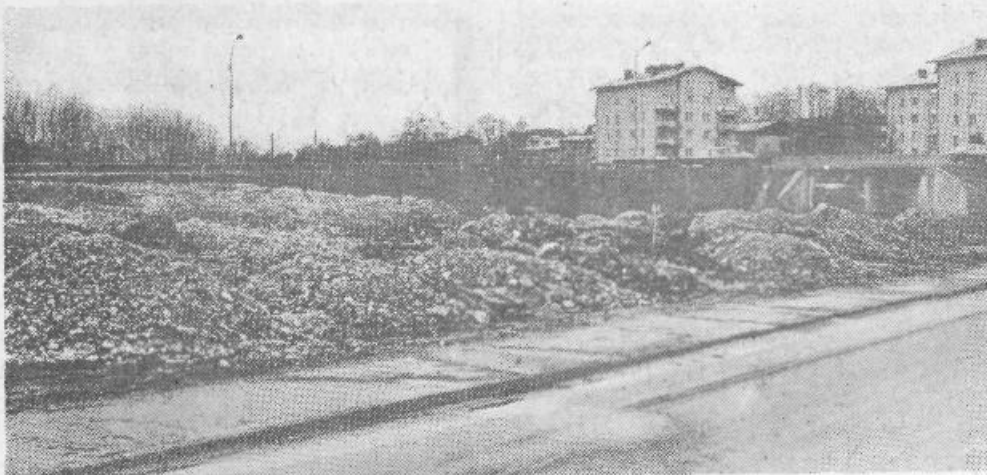

Javna tribuna razpisuje natečaj za novo medvoško razglednico, ki naj bi služila tudi v turistične namene. Prvi predlog objavljamo že kar danes: na sliki se lepo vidi trikotnik med cesto in Soro, po katerem si bodo tujci, ki vozijo skozi Medvode, najlažje zapomnili ta pristrčni kraj blizu Ljubljane.

Na končni postaji mestnega avtobusa št. 1 razpada kiosk. Koliba je svojevrstna posebnost, saj trenutno nima druge funkcije kot estetsko onesnaževanje okolja, ki ga tudi fizično onesnažujejo mimoidoči kužki in pijančki. Pa toliko koristnih reči bi se dalo prodajati v njem...

Verjeli ali ne: ko so v Pirničah začeli urejati vas tako, da hudoorniki ne bi več povzročali toliko škode, se je najbolj upiral in nagajal mož — ki mu voda dela največje sitnosti. Hudoorniki so škodljivi, je priznal, cevi v svoji zemlji pa le ne mara. Kdo bi ljudem ustregel? Če ne bo šlo drugače, naj nergavemu krajanu postavijo pred hišo le tablo z napisom: Hudoornikom vstop prepovedan...

Ena lastovka še ne prinese pomladi. Kadar pa se pridni komunalci spravijo nad drevje, ste lahko brez skrbi, da je zima le še spomin. Ko bi jim le tako točno sledili tudi kolegi, ki imajo na vesti popravilo cest.

Na cesti od Medvod do Šentvida ni veliko udarnih jam, saj zanje sploh ni prostora. Betonske plošče so namreč tako razpokane in so robovi ponekod že tako visoki, da bi bila kakšna prava jama skoraj v olajšanju. Poleg tega jame cestarji še nekam hitro popravljajo, betonske razbitine pa nikogar ne vznemirjajo. Kaj bo šele potem, ko bo steke promet po obvoznici in bo to postala »lokalna« cesta?

Kadar vozite skozi Gameljne, pazite, ko se boste bližali tovarni Rašica. Lastnik njive ob cesti sicer ni šel orat asfalta, temveč je od nekod privlekel velike kose betona ter ga skrbno zrinil ob in na cesto. Da se ve, kje je njegova njiva in kje se začne cesta? Ker se vseeno utegne zgoditi, da bo kakšna nepoklicana noga vendarle oskrnila dragoceno zemljišče, bi predlagali gradnjo velikega betonskega zidu, psa čuvaja in morda bodočo žico. Električne v žici ne bi svetovali, ker je predraga.

Izkoristiti je treba sleherno ped zemlje, zlasti pa tisto, ki je zdaj zapuščen, neobdelana in nekoristna. To je znana parola in slišali smo že, da je neki možakar v Vojvodini zaradi nje preoral kar nogometno igrišče ter ga posejal s koruzo. No, tudi v KS Senica imajo podobnega inovatorja. Ta je za zdaj preoral le del ceste, vendar ni rečeno, da se ne bo čez čas lotil še kakšnega dvorišča ali česa podobnega — neobdelanega.

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec), Srečko Vrhovnik. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 415, telefon 555-021, int. 287. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografija: Franc Rozman